

РЕШЕНИЕ

№ 2727

гр. София, 22.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 22.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11652** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Р. Н. Н. от [населено място], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1 б. б от ЗДвП № 20-4332-007434/23.11.2020 г., издадена от Р. Б. Н., на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане, за извършено административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. В жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна и неправилна, издадена при съществени нарушения на административно - производствените правила, по подробно изложени съображения в същата и по специално поради липса на мотиви от една страна. В жалбата се твърди, че заповедта е издадена в нарушение и на материалния, като се иска отмяната ѝ. Излага се доводи, че жалбоподателят не е отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, а опита да му бъде извършена такава проверка е бил неуспешен, поради което не са налице фактически основания за издаването на заповедта. Твърди нарушена форма на административния акт, доколкото в заповедта не се съдържат мотиви за издаването ѝ, при изричното изискване на чл.171 ал.1 от ЗДвП за мотивиране на актовете за налагане на принудителните административни мерки. Излагат се твърдения за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, с оглед непосочването в оспорената заповед за какво нарушение, при каква правна квалификация е

съставен АУАН, както и непосочване на датата, на която е извършено нарушението, за което на жалбоподателя е бил съставен АУАН. Иска се отмяната на заповедта, правят се искания за гласни доказателства и се представят писмени такива.

Жалбоподателят, редовно призован за с.з. се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата и моли за отмяна на издадената принудителна административна мярка, като незаконосъобразна. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено следното:

От приложения по делото (лист 21 от делото) Акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ № 694292 от 18.11.2020г., изготвен от младши автоконтрольор при СДВР, отдел „ПП“, се установява, че на 18.11.2020 г. около 04:52 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към бул Н. П., жалбоподателят управлявал личния си лек автомобил "Мерцедес С" с рег. [рег.номер на МПС] , като на кръстовището с ул. Ген. М. К. бил спрян за проверка, отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7540 + с номер ARSM 007. Водачът не представя СУМПС № 0212 контролен талон към него.

На 23.11.2020г. административния орган издал оспорваната заповед, приемайки, че Р. Н. е нарушил разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, като е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване на употребата на алкохол или друго упойващо вещество, или не е изпълнил предписанието за медицинско изследване с № 0063466 за МБАЛ „Св. А.“ за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му. Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 23.11.2020 г.

С оглед така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА на така посочените основания, като не се ограничава само с основанията посочени от оспорващия.

Съдът намира, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона форма.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, ал.1 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Оспорвания акт е издаден от младши при СДВР, отдел „ПП“ в това му качество и е налице необходимата компетентност, съгласно заповед № 537з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР, вр. заповед № 8121з-1524/09.12.2016г. на Министъра на вътрешните работи.

Въз основа на съставения АУАН е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б.А от ЗДвП № 20-4332-007434/23.11.2020 г., издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане.

Като доказателства по делото са представени оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б.Б от ЗДвП № 20-4332-007434/23.11.2020 г., АУАН № 694292/18.11.2020г., талон за изследване № 063466, справка картон на водача, заповеди за компетентност на органа, издал оспорения акт.

Съгласно чл.59, ал.1 от АПК, административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение. А според чл.59, ал.2, т.4 от АПК, когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа фактически и правни основания за издаване на акта.

Изискването за мотивиране на акта означава той следва да съдържа съвсем конкретни съображения за неговото издаване – както правни, така и фактически.

Оспорената заповед е издадена в нарушение на чл.59, ал.1 във вр. с ал.2, т.4 от АПК, т.е. при липса на форма, защото не съдържа ясно и пълно изложение на фактическите обстоятелства, въз основа на които адресатът на акта да разбере причините за приложената спрямо него принудителна административна мярка.

Съгласно чл.171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: в т.1 от същата разпоредба, в буква „Б” е визирана хипотезата за временно отнемане на свидетелството за правоуправление на МПС на водач, за който се установи, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи.

При налагане на конкретната ПАМ с оспорената заповед е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непосочване на датата на извършване на нарушението. Вярно е, че в заповедта е посочено, че е „съставен АУАН серия АА с бл. № 694292 на 18.11.2020г.”, но посочването на номера и датата на съставения АУАН, без да е посочено за какво се отнася този АУАН, както и при липсата на изричен препращащ текст, че нарушението на водача е установено с този „съставен АУАН” не може да замести непосочването на дата на извършеното нарушение, основание за прилагане на принудителната административна мярка. На следващо място - в заповедта е посочено, че е издаден талон за медицинско изследване с №

0063466 за МБАЛ „Св.А.“, каквото отразяване липсва в АУАН от една страна, а от друга не е посочено с този талон извършено ли е медицинското изследване и какъв е резултата от него, както и ако не е извършено – поради какви причини. Описването по този начин на фактическите обстоятелства, основание за прилагане на ПАМ, води до неяснота в основанието за издаването ѝ, вкл. и до липса на основание за прилагането на ПАМ, доколкото отказа на водач да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, при издаден талон за изследване и осъществено изследване на съдържанието на алкохол в кръвта на водача, в зависимост от резултата от изследването, е възможно да не обоснове приложението на ПАМ по чл.171 т.1 б.Б от ЗДвП или ПАМ да бъде приложена на друго фактическо основание.

С оглед на изложеното съдът намира, че посочените непълноти във фактическите основания в заповедта за прилагане на ПАМ съществено ограничават правото на защита на нейния адресат.

Заповедта е издадена при съществен порок във формата ѝ, водещ до нейната незаконосъобразност - основание за отмяна по чл.146, т.2 от АПК.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноски за жалбоподателя, които ответникът следва да бъде осъден да заплати в размер на 510 лв.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Н. Н., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1 б.Б от ЗДвП № 20-4332-007434/23.11.2020 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца за извършено административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. Н. Н., ЕГН: [ЕГН] разноски в производството в размер на 510/ петстотин и десет/ лева.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: